

ne og landsarbejdsnævnet plus direktoratet har ikke fungeret tilfredsstillende. Hovedorganisationerne har derfor hver for sig oprettet et kontaktudvalg bestående af en organisationsrepræsentant fra hver af de 14 nævn. Gennem disse kontaktmænd modtager hovedorganisationerne referat af de fleste nævnsmøder, ligesom de udsender resumé af landsarbejdsnævnets møder til kontaktmændene. Denne ordning synes at fungere tilfredsstillende.

Der var i udvalget enighed om, at hovedorganisationernes medlemmer af de foreslåede forretningsudvalg bør virke som kontaktmænd, og at en tovejs kommunikation i faste rammer mellem arbejdsmarkedsnævn og landsarbejdsnævnet er ønskelig i form af udvidede beslutningsreferater fra landsarbejdsnævnets møder med en passende indføring i problemstillingen.

5. Landsarbejdsnævnet (LAN).

LAN er i dag i det væsentlige et rådgivende organ for arbejdsdirektøren og har efter det for udvalget oplyste ikke virket som det i sin tid tilsigtede forum for drøftelse af principielle og praktiske arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger.

Udvalget er klar over, at en fuldstændig delegation af kompetencen til arbejdsmarkedsnævnene og LAN, således at de gøres til uafhængige styrelser, som f. eks. den svenske arbejdsmarknadsstyrelse, næppe er mulig, jfr. også socialreformkommissionens overvejelser om den centrale administrations struktur. En sådan ordning ville stride mod administrativ praksis og tradition i Danmark.

Af hensyn til arbejdsformidlingens effektivitet og det tilstræbte engagement for arbejdsmarkedets parter, som er en forudsætning herfor, skal udvalget foreslå, at man søger frem til kombinationer, hvorved LAN går ind i visse styringsbeføjelser, budgetmæssigt og på anden måde, hvorved møderne vil kunne blive mere målsætningsprægede og i det hele koncentreret om princi-

pielle spørgsmål, således at nævnet som hovedregel fritages for behandling af f. eks. konkrete arbejdsløshedsforsikringsager.

Ved en sådan „kombineret“ status må det være nærliggende at drage en parallel til et sådant organ som arbejdsrådet, hvor man har sikret sig en dialog mellem den daglige administration af et område og et uafhængigt organ med repræsentanter i hovedsagen fra arbejdsmarkedet og med en udefra kommende formand.

Det foreslås, at formanden fremtidig udpeges af arbejdsministeren efter indstilling fra LAN, og at formanden skal være en person, der har vist aktiv interesse og indsigt i arbejdsmarkedsspørgsmål, uden at være tilknyttet hierakiet i arbejdsdirektoratet eller arbejdsministeriet. Formanden måtte gerne hentes uden for LAN's egen kreds. Arbejdsdirektøren og hans stedfortræder skulle naturligvis deltage i landsarbejdsnævnets møder. LAN bør overveje at nedsætte et forretningsudvalg.

Tilrettelæggelsen af LAN's virksomhed foreslås som en stabsfunktion henlagt til et særligt, lille sekretariat i direktoratet, hvorfra også kan varetages kommunikationen ud til de lokale nævn.

Det foreslås videre, at det allerede eksisterende arbejdsudvalg vedrørende arbejdsløshedsforsikringssspørgsmål får en mere selvstændig og formaliseret status, således at de behandlede sager som hovedregel kun bliver efterretningssager for LAN.

Udvalget ville finde det naturligt, om arbejdsministeren i forbindelse med de foran foreslåede ændringer tog skridt til en kritisk vurdering af arbejdsgang og arbejdsmetoder i og imellem formidlingskontorer, arbejdsmarkedsnævn, direktorat og LAN. Udvalget henstiller, at en stillingtagen til og evt. gennemførelse af foranstående forslag fremskyndes mest muligt.

Det tilføjes, at formanden for sit vedkommende har påpeget, at arbejdsministeriet nødvendigvis må tage styringsproblemerne op til drøftelse med bl. a. budget- og administrationsdepartementerne.

Leif Hartwell.

G. Coln.

Thomas Nielsen.